

De steen die nog steeds verworpen wordt

***“De steen die de bouwers verwierpen
is nu de hoeksteen geworden.”***

Matteüs 21:42

We naderen de tijd van het jaar waarin de christelijke wereld haar aandacht zal richten op de ingrijpende gebeurtenissen die bijna tweeduizend jaar geleden in Judea plaatsvonden en culmineerden in de arrestatie, het proces en de kruisiging van Jezus, de Zoon van God, die naar de wereld kwam om de Messias en de beloofde Koning te zijn.

Commentatoren vertellen ons dat er in de geschiedenis van de mensheid nog nooit een periode is geweest zoals de afgelopen decennia, waarin zoveel opmerkelijke gebeurtenissen hebben plaatsgevonden die de hele loop van de menselijke geschiedenis hebben veranderd. Dit is echter niet waar in vergelijking met de geboorte, het dienstwerk, de dood en de opstanding van Jezus. Deze gebeurtenissen, hoewel ze hoofdzakelijk met slechts één persoon verband houden, hebben de wereld al op zijn kop gezet en zullen de loop en het vooruitzicht van de mensheid in de toekomst in veel grotere mate veranderen dan in het verleden.

Jezus verworpen

Over Jezus staat geschreven dat hij "naar zijn eigen volk kwam, maar zelfs zij verwierpen hem" (Johannes 1:11). Dit was de directe aanleiding voor de vervolging die leidde tot zijn wrede en vroege dood. "Zijn eigen volk" was het volk van Israël. Veel gewone mensen van het volk verheugden zich in zijn boodschap en enkele dagen voor zijn kruisiging riepen zij hem enthousiast uit tot koning (Johannes 12:12-15). Dat gold echter niet voor de religieuze leiders. Zij haatten de Meester uit afgunst en slaagden er uiteindelijk in hem te laten arresteren en kruisigen. Johannes 15:25

Jezus was zich er volledig van bewust dat de schriftgeleerden en Farizeeën hem haatten. Aan het einde van zijn bediening vertelde hij hen een gelijkenis die zo goed bij de omstandigheden paste dat zelfs zij de betekenis ervan begrepen. Toch nam hun woede toe en waren ze vastbeslotener dan ooit om hem te doden. De gelijkenis ging over een huisheer die een wijngaard aanlegde en deze vervolgens aan landbouwers toevertrouwde terwijl hij naar een ver land vertrok. Toen het tijd was om de vruchten te oogsten, stuurde de huisheer zijn dienaren naar de wijngaard, maar de landbouwers die hij de leiding had gegeven, doodden sommigen van hen en mishandelden de anderen. Uiteindelijk stuurde de huisheer zijn eigen zoon, in de veronderstelling dat de landbouwers hem zouden respecteren, maar dat deden ze niet. Ze doodden ook hem. Mattheüs 21:33-46

De huisheer in deze gelijkenis was Jehovah, en de wijngaard was het Joodse volk. De landbouwers waren de religieuze leiders van het volk, en de dienaren die eerst werden gestuurd om de huisheer te vertegenwoordigen, waren de profeten. Er staat geschreven dat de religieuze leiders de profeten doodden en stenigden hen die door God waren gezonden (Matteüs 23:37). Nu waren ze van plan om de Zoon te doden die de hemelse Vader had gezonden.

Na deze gelijkenis te hebben verteld, waarvan de toepassing zo duidelijk was, haalde Jezus de profetie aan over de steen die door de bouwers was verworpen: 'Hebben jullie nooit in de Schriften gelezen: De steen die door de bouwers is verworpen, is nu de hoeksteen geworden: Dit is het werk van de Heer, en het is wonderbaarlijk om te zien. Ik zeg u: het koninkrijk van God zal van u worden weggenomen en aan een volk worden gegeven dat de juiste vruchten voortbrengt. Iedereen die over die steen struikelt, zal in stukken worden gebroken, en iedereen op wie hij valt, zal worden verpletterd.' Mattheüs 21:42-44; Psalm 118:22,23

Jezus zelf was die steen die door de bouwers – de religieuze leiders van Israël – werd verworpen. De profeet Jesaja voorspelde een van de redenen daarvoor en zei: "Er was niets moois of majestueus aan zijn uiterlijk, niets dat ons tot hem aantrok." (Jesaja 53:2). In werkelijkheid was Jezus natuurlijk volmaakt, "heilig, onschuldig, onbevlekt, gescheiden van zondaars." (Hebreeën 7:26). Hij was vriendelijk

en meelevend en deed goed. Hij genas zieken en wekte doden op. Hij moedigde de kleinmoedigen aan en betoonde barmhartigheid aan zondaars. Hij veroordeelde de Farizeeër die God dankte dat hij niet was zoals de tollenaar, en preeste de tollenaar omdat hij zijn eigen zonde erkende en God nederig om vergeving vroeg. Handelingen 10:38; Matteüs 11:5; Lucas 18:9-14

Dit waren echter niet de eigenschappen die de schriftgeleerden en Farizeeën zochten in degene die zij als hun Messias en Koning zouden aanvaarden. Zij wilden een Messias die hun slechte praktijken niet aan de kaak zou stellen, zoals Jezus deed. Zij verlangden naar iemand die zij konden controleren als een soort marionettenkoning, die goed gekwalificeerd was als generaal om een veroveringsleger op te richten en te leiden, maar die zich tevreden stelde met hen te laten regeren en het volk uit te buiten zoals zij dat wilden. Vanuit hun standpunt gezien had Jezus dus geen schoonheid die zij konden begeren.

Voor de schriftgeleerden en Farizeeën voldeed Jezus niet aan hun verlangens met betrekking tot de beloofde Messias. De illustratie van de steen die het hoeksteen werd, suggereert de bouw van een bouwwerk. De hoeksteen was het startpunt van het fundament, en de rest van het fundament werd op deze steen uitgelijnd en haaks gezet. Jezus was niet alleen de hoeksteen van de geestelijke tempel, maar hij was ook de "hoeksteen van de corner "; dat wil zeggen, hij was de bovenste steen die het hele bouwwerk bij elkaar hield. Omdat de bouwers niet

begrepen wat voor soort bouwwerk God aan het oprichten was, verwierpen zij Jezus. Zij konden geen plaats voor hem vinden in hun eigen plannen en weigerden naar Gods plan te luisteren.

Verheven door God

Alle tragische ervaringen rondom het leven van Jezus waren het gevolg van het feit dat de bouwers hem verwierpen. Zijn verhoging tot hemelse heerlijkheid na zijn lijden en dood was echter de vervulling van de profetie dat de verworpen steen de hoeksteen zou worden. Hij zou niet het hoofd zijn van het oude Joodse huis, dat de schriftgeleerden en Farizeeën zo jammerlijk hadden vervormd en verdraaid door hun egoïstische bouwmethoden, maar van een nieuw huis, een geestelijk huis. Aangezien dit waar was, was het zowel gepast als essentieel dat de hoeksteen eerst voor het nieuwe huis werd geleverd, zodat de hele structuur in overeenstemming kon worden gebracht met Gods plan en doel.

Over de trouwe en herrezen Jezus zegt de apostel Petrus het volgende: “Als u tot Hem komt, de levende Steen – door mensen verworpen, maar door God uitgekozen en voor Hem kostbaar – wordt ook u, als levende stenen, opgebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om door Jezus Christus geestelijke offers te brengen die God welgevallig zijn. Want in de Schrift staat: Zie, Ik leg een steen in Sion, een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op Hem vertrouwt, zal nooit beschaamd worden. Voor u die gelooft, is deze

steen kostbaar. Maar voor hen die niet geloven, is de steen die de bouwers hebben verworpen, de hoeksteen geworden, en een steen die mensen doet struikelen en een rots die hen doet vallen. Zij struikelen omdat zij de boodschap niet gehoorzamen – wat ook hun lot was. Maar jullie zijn een uitverkoren volk, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, Gods speciale bezit, opdat jullie de lof zouden verkondigen van Hem die jullie uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaarlijke licht. Eens waren jullie geen volk, maar nu zijn jullie het volk van God; eens hadden jullie geen genade ontvangen, maar nu hebben jullie genade ontvangen. 1 Petrus 2:4-10

De nieuwe natie

Toen Jezus de schriftgeleerden en Farizeeën liet weten dat de steen die zij verwierpen de hoeksteen zou worden, voegde hij eraan toe: "Ik zeg u, het Koninkrijk van God zal van u worden weggenomen en aan een volk worden gegeven dat de juiste vruchten voortbrengt." (Matteüs 21:43). In de les die we uit Petrus hebben geciteerd, waarin hij verwijst naar de steen en het nieuwe gebouw dat begon te worden opgericht met Jezus als de hoeksteen van , vertelt hij ons ook over het volk waaraan Jezus zei dat het koninkrijk zou worden gegeven. Hij zei: "Jullie [de kerk] zijn ... een heilig volk." 1 Petrus 2:9

Het volk Israël had Gods koninklijke volk of koninkrijk kunnen zijn. In Exodus 19:5,6 lezen we over Gods belofte aan Israël als zij zijn wetten zouden gehoorzamen. "Als jullie mij nu gehoorzamen en

mijn verbond nakomen, zullen jullie mijn eigen speciale schat zijn onder alle volken op aarde, want de hele aarde is van mij. En jullie zullen mijn koninkrijk van priesters zijn, mijn heilige volk. Dit is de boodschap die jullie aan het volk van Israël moeten geven." De beloften waren oorspronkelijk aan dit volk gedaan. Maar omdat zij de profeten verwierpen en uiteindelijk Gods Zoon doodden, werd het koninkrijk van hen weggenomen en begon God, met Jezus als hoeksteen, een nieuw volk tot stand te brengen. Er zijn veel beloften, vooral in het Nieuwe Testament, die verwijzen naar degenen die deel gaan uitmaken van dit nieuwe geestelijke volk. "Als wij lijden, zullen wij ook met Hem regeren" is er een van. 2 Timoteüs 2:12

Het werk van God sinds Pinksteren is het roepen en uitkiezen van degenen die met de ge e Christus zullen regeren in dat duizendjarige koninkrijk. (Openbaring 20:6). Het zal een werkelijk koninkrijk zijn, hoewel dit feit in een groot deel van de christelijke wereld al lang uit het oog is verloren, maar de apostelen en de vroege kerk begrepen het wel. Zij geloofden inderdaad dat dit glorieuze koninkrijk van de Messias nabij was. Zij wisten dat Jezus zou terugkeren om dat koninkrijk op aarde te vestigen en een einde te maken aan de lange nacht van huilen en sterven op aarde. Paulus schreef: "De nacht is bijna voorbij, de dag is bijna aangebroken." Romeinen 13:11,12

Dit zal de dag zijn die het gevolg is van de heerschappij van Christus, die tot hoeksteen is verheven in de structuur van het Messiaanse

koninkrijk. Dit is inderdaad de dag die de hemelse Vader zal brengen. Het is zijn werk, en "het is wonderbaarlijk in onze ogen". (Matteüs 21:42). De dag van zegen van het koninkrijk zal geen door mensen bedachte utopie zijn, maar een dag van helderheid en vreugde die het gevolg zal zijn van de opkomst van de "Zon der gerechtigheid", die zal opkomen "met genezing onder zijn vleugels". Maleachi 4:2

Het verloren visioen

Niet lang nadat de apostelen in slaap waren gevallen in de dood, begon het visioen van de hoop op het koninkrijk te vervagen. Twee onjuiste standpunten ontwikkelden zich geleidelijk en namen de plaats in van het visioen in de harten van christenen. De eerste was dat het koninkrijk van God zou worden gevestigd door de kerk die zich zou verenigen met de wereldlijke macht. De zogenaamde christelijke wereld weet nu hoe jammerlijk dat is mislukt. Later ontstond de onjuiste theorie dat het koninkrijk waarnaar in de Bijbel wordt verwezen slechts een rechtvaardige invloed is die wordt uitgeoefend in de harten en levens van gelovigen. Er wordt beweerd dat wanneer de hele wereld zich bekeert tot een rechtvaardig leven, het koninkrijk volledig zal zijn gekomen.

Er zijn grote en wijdverspreide missionaire inspanningen geleverd om de wereld te bekeren, vooral in de afgelopen anderhalve eeuw, in de hoop de vervulling van de belofte van het koninkrijk te realiseren. Nu begint men langzaam te beseffen dat

dit standpunt net zo teleurstellend is als de kerk-staatstheorie. Daarom geven velen nu toe dat ze niet echt weten wat het christendom inhoudt, of dat het geslaagd of mislukt is. Dit blijkt duidelijk uit het volgende, dat enkele decennia geleden werd geschreven door wijlen Dr. Charles W. Ranson, algemeen secretaris van de International Missionary Council, en gepubliceerd in het tijdschrift *Christian Century*.

“Er wordt steeds meer erkend dat we geen antwoorden zullen vinden op enkele van de meest verwarrende vragen van de hedendaagse zendingspraktijk, totdat we een nieuwe duidelijkheid bereiken over de christelijke betekenis van de geschiedenis. Wat verwachten we dat er zal gebeuren als gevolg van de missionaire prediking van de kerk? Wat is de betekenis van christelijke hoop – binnen de geschiedenis en buiten de geschiedenis? En wat is de relatie tussen deze hoop en onze missionaire roeping? In zekere zin vloeit de hedendaagse crisis van de missie voort uit het besef dat we de antwoorden op deze vragen niet echt weten, of dat de antwoorden die we gewoonlijk geven volstrekt ontoereikend zijn.”

“Deze hernieuwde belangstelling voor eschatologie [de bestemming van de mensheid] louter interpreteren als een vorm van ontsnapping aan praktische problemen die te moeilijk zijn geworden om op te lossen, is een volkomen verkeerde interpretatie. Deze vragen zijn veeleer het resultaat van een nieuw realisme dat de catastrofale aard van de geschiedenis erkent en daarop een antwoord

zoekt in het licht van de volheid van de christelijke openbaring en de christelijke hoop. Ze zijn een poging om de hele historische onderneming van christelijke missies te onderwerpen aan het oordeel van het Woord van God.”

“Het is inderdaad hier dat het huidige oordeel van God over ons komt. Het is heel goed mogelijk dat wat de Heer, onze God, op dit moment het meest van ons verlangt, een berouwvolle heroverweging is van die dingen waarin we hebben gefaald in eenvoudige gehoorzaamheid – de inzichten die we hebben genegeerd, de overtuigingen die we niet de kracht of de moed hebben gehad om toe te passen. Dit zal ongetwijfeld een moeilijke weg zijn. Maar het kan heel goed de weg zijn die leidt tot opstanding en vernieuwing, niet alleen voor de zendingsbeweging, maar voor de hele kerk.”

“Het is dan ook mijn diepe overtuiging dat wat God van ons verlangt geen geweldige zendingsstrategie is, geen pretentius centraal plan, maar een nederige terugkeer naar het Woord van God, waarin we opnieuw onze Rechter en onze Verlosser ontmoeten en opnieuw onze opdracht en onze marsorders ontvangen.”

Dit is een openhartige bekentenis van frustratie. Het is een nederige erkenning van het gebrek aan kennis over Gods bedoelingen en over het werk dat door de kerk moet worden gedaan . Dit kwam niet van een of andere obscure leek, maar van een doctor in de godgeleerdheid, afgestudeerd aan de Universiteit van Oxford, algemeen secretaris van de

International Missionary Council en een veelgelezen auteur van boeken en artikelen over christelijk zendingswerk. Geconfronteerd met het harde feit dat de zendinginspanningen van de kerk faalden, beval hij ernstig aan dat iedereen zou terugkeren naar het Woord van God om te ontdekken wat Hij werkelijk van hen wil. Als de observaties van Dr. Ranson enkele decennia geleden waar waren, hoezeer beschrijven ze dan vandaag de dag de noodzaak voor de kerk om terug te keren naar het Woord van God - de Bijbel.

Jezus zei tegen de Farizeeën dat zij het Woord van God ongeldig hadden gemaakt door hun eigen tradities – de tradities van mensen (Marcus 7:6-9). Nu herhaalt de geschiedenis zich. Tradities en ideeën van de gevallen mensheid, in plaats van het Woord van God, sturen steeds meer de kerkelijke systemen en hun leerstellingen.

Door de eeuwen heen hebben verschillende tradities van mensen steeds meer geprobeerd het Woord van God ongeldig te maken. De traditie van de kerk staat heeft dit zeker gedaan, en hoewel dat idee nu over het algemeen wordt afgekeurd, heeft het zijn stempel gedrukt op het religieuze denken. Tegenwoordig dringen prominente religieuze leiders in veel landen erop aan dat de burgerlijke overheid invloed uitoefent op het aannemen van wetten die hun respectieve ideeën zouden ondersteunen.

Een van de meest misleidende tradities van mensen is het idee dat het beloofde koninkrijk van God iets is dat door menselijke inspanningen tot stand moet worden gebracht. Bewust of onbewust verwerpt dit

onjuiste concept Jezus als het hoofd van de hoeksteen, net zo duidelijk als de Farizeeën hem verwierpen. Zij wilden hun eigen koninkrijk. De religieuze leiders van vandaag zijn Gods plan om een koninkrijk op te richten uit het oog verloren. Ze hebben weinig of geen geloof in het idee dat goddelijke macht zal worden uitgeoefend om de heerschappij over de aarde over te nemen. Ze prijzen Jezus als mens, maar besteden weinig aandacht aan de leer van het Woord van God dat hij de Koning van de aarde zal zijn en zal regeren met „macht over alle volken”. Openbaring 2:26, 27; Psalm 2:6-10; 1 Korintiërs 15:22-25

Jezus, de hoeksteen

Het oordeel kwam over het volk Israël, en het oordeel komt over de wereld op Gods tijd en op Zijn manier. Het hele christendom zal rouwen omdat het er niet in geslaagd is om de door mensen bedachte doelen te bereiken. Terwijl hun huis instort, zal Jezus, de beloofde Koning van de aarde, de hoeksteen van zijn nieuwe geestelijke huis dat hij aan het bouwen is, spoedig zijn rechtvaardige heerschappij beginnen. Het is waarlijk Gods werk en het is wonderbaarlijk in onze ogen. De volgelingen van de Meester, die de tekenen van het naderende koninkrijk zien, kunnen met recht zeggen: "Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt; wij zullen ons verheugen en blij zijn op deze dag." Psalm 118:24

Laten we ons verheugen, niet omdat de kerken falen, maar omdat we weten dat God een beter plan heeft voor de bekering van de wereld. Zijn plan zal

glorieus slagen en resulteren in de beloofde zegen voor alle volken van de aarde. (Genesis 22:18; Handelingen 3:25). Laten we ons verheugen in de wetenschap en overtuiging dat de dag die de Heer heeft beloofd er een zal zijn van toenemende helderheid en vreugde. Het zal eindigen in een glorie voor Hem die de aarde zal vullen zoals het water de zee bedekt - niet vanwege menselijke inspanningen, maar omdat het Zijn werk zal zijn. Habakuk 2:14

Dit is werkelijk wonderbaarlijk in de ogen van allen die zich verheugen in de God van onze redding en Christus, de hoeksteen , , nederig aanvaarden als hun Voorbeeld, Verlosser en Koning.